

Komentar Evandjelja: kada dan zalazi

Komentar za 18. nedjelju kroz godinu (Godina A). „Kad je stigao, ugledao je veliko mnoštvo i sažalio se nad njima.“ Na kraju dana, kada smo umorni, obratimo se Isusu da se brine za one koji nas trebaju u tim posljednjim satima.

Evandjelje (Mt 14,13-21)

U ono vrijeme:

Kad je Isus čuo za smrt Ivana Krstitelja, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo

to narod pa pohrli pješice za njim iz gradova. Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike.

Uvečer mu pristupe učenici pa mu reknu: »Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane.« A Isus im reče: »Ne treba da idu, dajte im vi jesti.« Oni mu kažu: »Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe.« A on će im: »Donesite mi ih ovamo.« I zapovjedi da mnoštvo posjeda po travi.

On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu.

I jeli su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara. A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece.

Komentar

Evandjelje po Mateju nam govori da je Isus, kad je čuo da je Ivan Krstitelj uhićen, „povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu“ (r. 13).

Isus je tražio trenutak samoće za svoju molitvu, kao što je to činio i u drugim prilikama. Ali ljudi iz okolice toliko su željeli čuti njegove riječi i imati koristi od njegovih iscjeljenja da mu nisu dali odmora. Isusa nije razljutila njihova upornost. Naprotiv, bio je dirnut jednostavnom vjerom tih ljudi i proveo je s njima cijeli dan. Kako se bližila večer, nije htio da odu bez da im prvo ponude nešto za jelo, jer su bili daleko od svojih domova i proveli su mnogo sati bez hrane.

Ono što se najviše ističe jest njegovo strpljenje i suosjećanje. „Suočen s mnoštvom koje ga je slijedilo i – tako reći – 'nije ga ostavilo na miru', komentirao je papa Franjo, 'Isus ne reagira iritirano, ne kaže: 'Ovi me

ljudi uznemiravaju.' Ne, ne. Naprotiv, reagira osjećajem suosjećanja, jer zna da ga ne traže iz znatiželje, već iz potrebe. Ali budimo pažljivi: suosjećanje – ono što Isus osjeća – nije samo osjećaj sažaljenja; to je nešto više! To znači com-patir, to jest, poistovjećivanje s patnjom drugih, do te mjere da je preuzima na sebe. To je Isus: on pati zajedno s nama, pati s nama, pati za nas"[1].

Učenici također shvaćaju koliko je kasno i koliko očajnički tim ljudima treba hrana, ali zanemaruju njihove potrebe i mole Isusa da ih otpusti „neka odu po selima kupiti hrane“ (r. 15). Međutim, Učitelj ne gleda na drugu stranu niti ih prepušta njihovoj sudbini. Umjesto toga, traži od svojih učenika da prinesu sve što imaju, koliko god malo to bilo, kako bi ublažili glad tolikih muškaraca, žena i djece. Kakav drugačiji način odgovaranja na potrebe drugih!

Vrijedi napomenuti, kao što to čini sveti Josemaría, da je Isus mogao dobiti kruh odakle god je htio... ali on traži ljudsku suradnju: „Treba mu dijete, dječak, nekoliko komada kruha i malo ribe. Treba mu tebe i mene, sine moj: a on je Bog! To nas potiče da budemo velikodušni u svom odgovoru. Ne treba mu nitko od nas, a - istovremeno - treba mu sve od nas. Kako divno! On traži naše malo, našu malu vrijednost, naših malo talenata; ne možemo mu ih zamjeriti. Dvije ribe, kruh: sve“ [2].

Učenici su bili velikodušni i ponudili su mu oskudnu hranu koju su imali. Evanđelje kaže da je Isus „uzeo pet kruhova i dvije ribe, pogledao na nebo, zahvalio, razlomio kruhove i dao ih učenicima, a učenici narodu“ (r. 19). Ti su izrazi analogni onima koje su evanđelisti koristili kada su pripovijedali o ustanovljenju euharistije na Posljednjoj večeri: „Kad su bili za stolom, uze kruh,

zahvali, razlomi ga i dade im“ (Lk 24,30). Dakle, veličinom kojom umnožava tih nekoliko kruhova i riba, on predosjeća „obilje ovog jednog kruha svoje euharistije“ [3], kako uči Katekizam Katoličke Crkve.

Isusova velikodušnost, koji nam se nudi kao hrana u Presvetom Sakramentu, očituje veličinu njegove ljubavi. „Odgovor na takvu ljubav“, poziva nas sveti Josemaría da razmislimo, „zahtijeva potpuno predanje tijela i duše: čujemo Boga, govorimo mu, vidimo ga, kušamo ga. A kada riječi nisu dovoljne, pjevamo, potičući svoj jezik – Pange, lingua! – da u prisutnosti cijelog čovječanstva proglasi veličinu Gospodina“ [4].

[1] Papa Franjo, Angelus, 3. kolovoza 2014.

[2] Sv. Josemaria, U dijalogu s Gospodinom, hom. 5: Neka se vidi da si to ti, br. 4 (usp. Kovačnica, br. 674)

[3] Katekizam Katoličke Crkve, br. 1335.

[4] Sv. Josemaria, Susret s Kristom, br. 87.

Fotografija: Jakub Kapusnak, s Unsplasha

Francisco Varo

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/komentar-evandjelja-kada-
dan-zalazi/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandjelja-kada-dan-zalazi/) (23.03.2026.)